

Věc C-924/19 PPU

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

18. prosince 2019

Předkládající soud:

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

18. prosince 2019

Žalobci:

FMS

FNZ

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális
Igazgatóság

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Předmět původního řízení

Dvě žaloby, první z nich proti rozhodnutí, jímž se mění země návratu žalobců, a druhá na vyslovení toho, že bylo opomenuto určení místa pobytu mimo tranzitní zónu.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Patří mezi důvody nepřijatelnosti žádosti podle článku 33 směrnice 2013/32 skutečnost, že žadatel přicestoval přes zemi, ve které není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy nebo ve které je zaručena dostatečná úroveň ochrany? Pokud je to tak a členský stát odmítne žádost o azyl s odvoláním na tento důvod nepřijatelnosti, je tento členský stát povinen provést azylové řízení?

Představuje ubytování v tranzitním prostoru prostředek zajištění v rámci řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu čl. 2 písm. h) směrnice 2013/33, nebo spíše zajištění v oblasti působnosti cizinecké policie v souladu s článkem 15 směrnice 2008/115?

Musí členský stát zaručit opravný prostředek k soudu proti rozhodnutí o námitce podané proti rozhodnutí, jímž se mění, co se týče země návratu, rozhodnutí, které stanoví návrat?

Právní základ: článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. [nový důvod nepřipustnosti]

Lze ustanovení týkající se nepřipustných žádostí podle článku 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepřacované znění) (dále jen „procedurální směrnice“) vykládat v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které je v azylovém řízení žádost nepřipustná, pokud žadatel přicestoval přes zemi, ve které není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy nebo ve které je zaručena dostatečná úroveň ochrany?

2. [provedení azylového řízení]

- a) Musí být článek 6 a čl. 38 odst. 4 procedurální směrnice, stejně jako její bod 34 odůvodnění, ukládající povinnost posoudit žádosti o mezinárodní ochranu, vykládány vzhledem k článku 18 Listiny základních práv (dále jen „Listina“) v tom smyslu, že příslušný azylový orgán členského státu musí v případě, že žádost o azyl nebyla s odvoláním na důvod nepřipustnosti zmíněný v první předběžné otázce věcně přezkoumána a bylo následně rozhodnuto o navrácení žadatele do třetí země, která jej ovšem odmítla přijmout, zajistit žadateli možnost zahájit azylové řízení?
- b) V případě kladné odpovědi na předběžnou otázku 2 a), jaký je přesně obsah této povinnosti? Znamená tato povinnost zajistit možnost podat novou žádost o azyl a vyloučit pro takový případ negativní důsledky následných žádostí podle čl. 33 odst. 2 písm. d) a článku 40 procedurální směrnice, nebo znamená spíše zahájení či provedení azylového řízení z úřední povinnosti?
- c) V případě kladné odpovědi na předběžnou otázku 2 a) a s ohledem také na čl. 38 odst. 4 procedurální směrnice, může členský stát, aniž se změnila skutková situace, znovu posuzovat nepřipustnost žádosti v rámci tohoto nového řízení (v němž by měl možnost použít kterýkoli typ řízení obsažený v kapitole III, například znovu uplatnit důvod

nepřípustnosti) nebo musí žádost o azyl posoudit věcně ve vztahu k zemi původu?

- d) Vyplývá z čl. 33 odst. 1 a 2 písm. b) a c), jakož i z článků 35 a 38 procedurální směrnice vzhledem k článku 18 Listiny, že zpětné přijetí třetí zemí je kumulativní podmínkou pro uplatnění důvodu nepřípustnosti, to znamená pro přijetí rozhodnutí založeného na tomto důvodu, nebo postačí ověřit splnění této podmínky v okamžiku výkonu rozhodnutí?

3. [tranzitní prostor jako místo zajištění v rámci azylového řízení]

Následující otázky jsou relevantní v případě, že je v souladu s odpovědí na druhou předběžnou otázku třeba provést azylové řízení.

- a) Musí být článek 43 procedurální směrnice vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, která umožňuje zajištění žadatele v tranzitním prostoru po dobu delší než čtyři týdny?
- b) Musí být čl. 2 písm. h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepracované znění) (dále jen „přijímací směrnice“), použitelný na základě článku 26 procedurální směrnice, vzhledem k článku 6 a čl. 52 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že ubytování v tranzitním prostoru za okolností, jaké jsou dány v původním řízení (prostor, který legálně nelze dobrovolně opustit v žádném směru) po dobu delší než čtyři týdny, o nichž se zmiňuje článek 43 procedurální směrnice, představuje zajištění?
- c) Je slučitelná s článkem 8 přijímací směrnice, použitelném na základě článku 26 procedurální směrnice, skutečnost, že k zajištění žadatele po dobu delší než čtyři týdny, o nichž se zmiňuje článek 43 procedurální směrnice, došlo pouze proto, že z důvodu nedostatku nezbytných materiálních prostředků nemá možnost uspokojovat své potřeby (ubytování a výživu)?
- d) Je s články 8 a 9 přijímací směrnice, použitelnými na základě článku 26 procedurální směrnice, slučitelná skutečnost, že ubytování představující zajištění *de facto* po dobu delší než čtyři týdny, o nichž se zmiňuje článek 43 procedurální směrnice, nebylo nařízeno žádným rozhodnutím o zajištění, není zaručen žádný prostředek k napadení zákonnosti zajištění a jeho trvání, zajištění *de facto* probíhá, aniž byla posouzena jeho nezbytnost či jeho přiměřenost nebo jeho možné alternativy, a probíhá bez určení přesné délky trvání a okamžiku, kdy bude ukončeno?

- e) Může být článek 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že když soud členského státu odhalí evidentně nezákonné zajištění, může jako předběžné opatření do okamžiku, kdy bude ukončeno správní řízení, uložit orgánu veřejné správy, aby státnímu příslušníkovi třetí země určil místo pobytu mimo tranzitní prostor, které nebude místem zajištění?

4. [tranzitní zóna jako místo zajištění v působnosti cizinecké policie]

Následující otázky jsou relevantní v případě, že v souladu s odpovědí na druhou předběžnou otázku pokud není třeba provést azylové řízení, nýbrž řízení v oblasti spadající do pravomoci cizinecké policie.

- a) Musí být body 17 a 24 odůvodnění, jakož i článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen „návratová směrnice“), vzhledem k článku 6 a čl. 52 odst. 3 Listiny, vykládány v tom smyslu, že ubytování v tranzitním prostoru za okolností, jaké jsou dány v původním řízení (prostor, který legálně nelze dobrovolně opustit v žádném směru), představuje zbavení svobody ve smyslu těchto ustanovení?
- b) Je s bodem 16 odůvodnění a s čl. 15 odst. 1 návratové směrnice, vzhledem k článku 6 a čl. 52 odst. 3 Listiny, slučitelná skutečnost, že zajištění žadatele ze třetí země trvá pouze z toho důvodu, že vůči němu bylo přijato rozhodnutí o navracení a nemá dostatek materiálních prostředků k uspokojování svých potřeb (ubytování a výživy)?
- c) Je s bodem 16 odůvodnění a s čl. 15 odst. 2 návratové směrnice, vzhledem k článkům 6 a 47 a čl. 52 odst. 3 Listiny, slučitelná skutečnost, že ubytování představující zajištění *de facto* nebylo nařízeno žádným rozhodnutím o zajištění, není zaručen žádný prostředek k napadení zákonnosti zajištění a jeho trvání a zajištění *de facto* probíhá, aniž byla posouzena jeho nezbytnost či jeho přiměřenost nebo jeho možné alternativy?
- d) Může být čl. 15 odst. 1 a 4, až 6, jakož i bod 16 odůvodnění návratové směrnice vykládán vzhledem k článkům 1, 4, 6 a 47 Listiny v tom smyslu, že brání tomu, aby zajištění probíhalo bez určení jeho přesné délky trvání a bez určení okamžiku, kdy bude ukončeno?
- e) Může být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že když soud členského státu odhalí evidentně nezákonné zajištění, může jako předběžné opatření do okamžiku, kdy bude ukončeno správní řízení, uložit orgánu veřejné správy, aby státnímu příslušníkovi třetí země určil místo pobytu mimo tranzitní prostor, které by nebylo místem zajištění?

5. [účinná právní ochrana v souvislosti s rozhodnutím, jímž se mění země návratu]

Musí být článek 13 návratové směrnice, podle něhož se státnímu příslušníkovi třetí země poskytne možnost využít účinný prostředek právní nápravy ve formě odvolání proti „rozhodnutí týkajícímu se navrácení“, vykládan vzhledem k článku 47 Listiny v tom smyslu, že pokud opravný prostředek stanovený vnitrostátními právními předpisy postrádá účinnost, musí soud alespoň jednou přezkoumat žalobu podanou proti rozhodnutí, jímž se mění země návratu?

Uplatňovaná ustanovení mezinárodního práva

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“): články 5, 6 a 13. Protokol č. 4 k EÚLP: článek 2;

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“), zejména rozsudek ze dne 21. listopadu 2019, Ilias a Ahmed proti Maďarsku (stížnost č. 47287/15), jakož i rozsudek ze dne 21. listopadu 2019, Z. A. a další proti Rusku (stížnost č. 61411/15).

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Listina základních práv Evropské unie: články 6, 47 a 52;

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98): body 16, 17 a 24 odůvodnění a články 2, 3, 13, 15 a 16;

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60): články 5, 26, 33, 35, 38 a 43;

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. 2013, L 180, s. 96): čl. 2 písm. h) a články 8 až 11;

Rozhodnutí Rady 2007/819/ES ze dne 8. listopadu 2007 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (Úř. věst. 2007, L 334, s. 45): článek 3;

Rozsudek ze dne 19. června 1990, Factortame (C-213/89, EU:C:1990:257).

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Magyarország Alaptörvénye (Základní zákon Maďarska): čl. XIV odst. 4;

Rozsudek maďarského Ústavního soudu 2/2019. (III. 5.) AB;

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007, o právu na azyl): § 5, § 6, § 12, § 45, § 51, § 51/A a § 71/A;

Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007, o státních hranicích): § 5 odst. 1 a 1b a § 15/A.;

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (zákon č. II z roku 2007, o vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí): § 47, § 62 a § 65;

A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet Magyarország egész területére történő elrendeléséről, valamint a válsághelyzet elrendelésével, fennállásával és megszüntetésével összefüggő szabályokról szóló 41/2016. (III. 9.) Korm. Rendelet [nařízení vlády č. 41/2016 (III.9), o vyhlášení krizové situace vyvolané masivní imigrací na území celého Maďarska, a o ustanoveních upravujících vyhlášení, trvání a ukončení krizové situace].

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobci jsou manželé afghánské státní příslušnosti. Dne 5. února 2019 podali žádost o přiznání statusu uprchlíka v tranzitním prostoru Röszke (Maďarsko). Podle jejich vlastních vyjádření v žádné jiné zemi nežádali, aby jim byl přiznán status uprchlíků, a v zemích, přes něž projížděli předtím, než přicestovali do Maďarska, (Turecko, Bulharsko a Srbsko) netrpěli žádným špatným zacházením, ani netrpěli žádnou újmu. Opustili Afghánistán z politických důvodů.
- 2 V rozhodnutí ze dne 25. dubna 2019 příslušný azylový orgán vyslovil nepřipustnost žádosti žalobců a rozhodl o jejich návratu na území Republiky Srbsko. Tento orgán opřel své rozhodnutí o nepřipustnosti o § 51 odst. 2 zákona o právu na azyl a založil je na tom, že žalobci přicestovali do Maďarska přes země, kde nebyli vystaveni riziku pronásledování, které by ospravedlňovalo přiznání statusu uprchlíků, ani riziku vážné újmy, která by mohla sloužit jako základ pro přiznání doplňkové ochrany, nebo že v zemích, přes které projížděli, jim byla zaručena dostatečná úroveň ochrany.
- 3 Žaloba podaná žalobci byla příslušným soudem odmítnuta, aniž byla po věcné stránce posouzena.
- 4 Následně rozhodnutími ze dne 17. května 2019 orgán cizinecké policie nařídil žalobcům setrvat na určeném místě, a to v sektoru cizinecké policie v tranzitním prostoru Röszke.
- 5 Poté, co Srbsko odmítlo žalobce přijmout, cizinecká policie vydala dne 3. června 2019 rozhodnutí, jímž změnila rozhodnutí ze dne 25. dubna 2019, a jako zemi

návratu určila Afghánistán. Námitka proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta, aniž byl možný soudní přezkum.

- 6 V současnosti žalobci pobývají v tranzitním prostoru Röszke, což je oblast obehnaná vysokou zdí s dráty, ve které jsou umístěny kovové kontejnery. Žalobci mohou pouze výjimečně vyjít ze svého sektoru (například za účelem lékařské prohlídky nebo účasti na procesních úkonech), takže jsou téměř izolovaní od vnějšího světa. Žadatelé o azyl ubytovaní v jiných sektorech je také nemohou navštívit a kontakt s vnějším světem, včetně kontaktu s jejich právním zástupcem, je možný pouze s předchozím povolením a pod dozorem policejní eskorty v kontejneru umístěném k tomuto účelu v tranzitním prostoru. Na základě stížnosti žalobců dne 20. května 2019 ESLP přijal předběžné opatření a uložil Maďarsku povinnost poskytnout jim stravování v tranzitním prostoru.
- 7 Žalobci podali dvě žaloby. V první z nich se domáhají zrušení rozhodnutí o námitce proti výkonu rozhodnutí, jímž se mění země návratu, a zároveň provedení nového řízení. Ve druhé žalobě navrhuje, aby bylo konstatováno, že příslušný azylový orgán neurčil žalobcům místo pobytu, které by bylo mimo tranzitní prostor. Obě řízení byla spojena.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 8 Žalobci tvrdí, že rozhodnutí přijatá v souvislosti s námitkou proti výkonu rozhodnutí, jímž se mění země návratu, představuje rozhodnutí o návratu, a proto podle zásady soudní ochrany musí být osobám, vůči kterým bylo přijato, zaručen přístup k soudu, jenž je musí posoudit po věcné stránce. Zákon o právu na azyl zavádí nový důvod nepřipustnosti, který není ve směrnici 2013/32 zmíněn (koncept bezpečné tranzitní země) a je v rozporu s unijním právem. Navíc setrvávání v určeném místě v tranzitním prostoru představuje zajištění, aniž k němu nastaly zákonem stanovené důvody. Podle maďarských právních předpisů nemohou opustit území tranzitního prostoru směrem do Maďarska, přičemž na základě rozhodnutí č. 2007/819 Srbsko nepřijímá žalobce, kteří jsou vyhoštěni.
- 9 Žalovaní [Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (Státní generální ředitelství cizinecké policie, Generální ředitelství v Jižní Dolné zemi, Maďarsko) a Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Státní generální ředitelství cizinecké policie, Maďarsko)] tvrdí, že námitka proti výkonu rozhodnutí představuje účinný prostředek nápravy proti rozhodnutí, jímž se mění země návratu. Příslušný azylový orgán posuzuje žádost o azyl věcně pouze tehdy, když se důvod nepřipustnosti zakládá na konceptu bezpečné země původu nebo bezpečné třetí země. Nicméně žádost o azyl v případě žalobců nebyla odmítnuta z těchto důvodů, nýbrž na základě konceptu bezpečné tranzitní země.
- 10 Žalovaní dodávají, že žalobci mohou svobodně opustit tranzitní prostor ve směru do Srbska, a tudíž pobyt na určeném místě v tranzitním prostoru nepředstavuje zajištění, jak ESLP potvrdil v rozsudku ze dne 21. listopadu 2019 (stížnost č. 47287/15).

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Co se týče první předběžné otázky, předkládající soud [(Soud pro správní a pracovněprávní věci v Segedíně, Maďarsko)] uvádí, že ze znění čl. 33 odst. 2 směrnice 2013/32 vyplývá, že obsahuje taxativní a vyčerpávající výčet důvodů nepřipustnosti a že členské státy nemohou zavést žádný nový důvod nepřipustnosti. Ustanovení § 51 odst. 2 písm. f) zákona o azylu ovšem zavádí právě takový nový důvod nepřipustnosti.
- 12 Co se týče druhé předběžné otázky, z čl. 33 odst. 1 a 2 písm. b) a c), jakož i z článků 35 a 38 směrnice 2013/32, vykládaných vzhledem k článku 18 Listiny, vyplývá, že jedním z kumulativních předpokladů pro použití důvodu nepřipustnosti je zpětné přijetí žadatele třetí zemí. Pokud již před vydáním rozhodnutí o nepřipustnosti není pochyb o tom, že země návratu žadatele nepřijme zpět, nemůže příslušný orgán členského státu přijmout takové rozhodnutí, neboť předpoklad, že by žadatel mohl reálně získat ochranu v této zemi, již neplatí. Proto „oživá“ povinnost příslušného azylového orgánu provést azylové řízení, které musí dokončit v souladu se zásadami a zárukami danými směrnicí 2013/32.
- 13 Jestliže je nutno provést azylové řízení proto, že země návratu žadatele nepřijme zpět, nemůže být žádost podaná za tím účelem považována za následnou žádost.
- 14 Co se týče třetí předběžné otázky, čl. 43 odst. 2 směrnice 2013/32 stanoví, že není-li rozhodnutí vydáno do čtyř týdnů, povolí se žadateli vstup na území členského státu. Článek 5 této směrnice neumožňuje dovolávat se zvýšeného počtu žadatelů (v maďarské právní úpravě tedy krizové situace způsobené vysokým počtem žadatelů) pro stanovení výjimek z této povinnosti, které by byly k tíži žadatelů. Článek 43 odst. 3 směrnice 2013/32 není použitelný, neboť žadatelé nebyli běžně ubytováni v blízkosti hranice nebo tranzitního prostoru.
- 15 S ohledem na výše uvedené je ubytování v tranzitním prostoru po dobu delší než čtyři týdny zajištěním ve smyslu směrnice 2013/33 a musí být na něj použity články 8 až 11 této směrnice.
- 16 Ohledně čtvrté předběžné otázky považuje předkládající soud za použitelný na žalobce článek 15 směrnice 2008/115 vykládaný ve spojení s články 6 a 52 Listiny.
- 17 Na základě kritérií pro posouzení stanovených v rozsudcích ESLP Ilias a Ahmed, stejně jako v rozsudku Z. A. a další, předkládající soud dospívá k závěru, že setrvání v tranzitním prostoru představuje zbavení svobody (čl. 5 odst. 1 EÚLP).
- 18 Tato kritéria jsou následující:
  - a) *Osobní poměry žadatelů a jimi učiněná rozhodnutí*: žalobci nevstoupili do tranzitního prostoru dobrovolně, nýbrž jim byla rozhodnutím uložena povinnost v něm zůstat. Na počátku svého zajištění *de facto* nebyli žadateli o azyl, neboť

jejich žádosti o azyl již byly předtím odmítnuty a bylo rozhodnuto o jejich návratu.

b) *Režim platný v dotyčné zemi a jím sledovaný cíl:* místo povinného pobytu pro žadatele nebylo určeno při posuzování žádosti o azyl po věcné stránce, nýbrž proto, že byl nařízen jejich návrat, aniž měli k dispozici ubytování a prostředky potřebné k zajištění svých potřeb.

c) *Adekvátní doba trvání a procesní záruky:* maďarská právní úprava nestanoví maximální délku setrvání v tranzitním prostoru a rozhodnutí, jímž se nařizuje toto setrvání, se o ní také nezmiňuje, takže tato doba by se podle všeho mohla prodlužovat donekonečna. Žalobci nedisponují procesními prostředky k napadení délky svého setrvání v tranzitním prostoru.

d) *Povaha a stupeň závažnosti omezení, která byla vůči žadatelům konkrétně uplatněna a která byli nuceni strpět:* vzhledem k tomu, že žalobci nemohou odjet do Srbska a jejich vyhoštění do Afghánistánu je možné pouze letecky, nezávisí opuštění tranzitního prostoru z jejich strany na jejich vůli, nýbrž výhradně na jednání orgánů veřejné správy.

- 19 Ze všech těchto důvodů pobyt v tranzitním prostoru představuje nezákonné zajištění *de facto*, neboť:
- probíhá, aniž o něm bylo rozhodnuto včas a formou odůvodněného rozhodnutí, což je v rozporu zejména s článkem 6 Listiny a článkem 5 EÚLP;
  - postrádá zákonný základ, neboť podle článku 15 směrnice 2008/115 nemůže být nařízeno pro pouhou skutečnost, že bylo rozhodnuto o návratu žalobců a že tito nemají ubytování a prostředky k zajištění svých potřeb;
  - nebyla stanovena délka trvání ubytování;
  - není zaručena povinná a automatická možnost podat prostředek nápravy;
  - orgán veřejné správy neposoudil v rámci předběžné úvahy alternativy, zda zajištění představovalo jediné řešení, nebo zda v tomto konkrétním případě bylo omezení nezbytné a přiměřené.
- 20 Předkládající soud dodává, že podle práva na účinnou soudní ochranu uznaného v článku 47 Listiny může soud členského státu v případě nezákonného zajištění uložit orgánu veřejné správy prostřednictvím předběžného opatření do doby, než bude ukončeno správní řízení, povinnost určit státnímu příslušníkovi třetí země místo pobytu mimo tranzitní prostor, a to i tehdy, když právní předpisy členského státu neobsahují možnost takové opatření vydat (viz rozsudek ze dne 19. června 1990, Factortame a další, C-213/89).
- 21 Ohledně páté předběžné otázky předkládající soud uvádí, že rozhodnutí orgánu cizinecké policie, kterým se mění země návratu uvedená v rozhodnutí nařizujícím

návrat, je s ohledem na jeho obsah a jeho dopady novým rozhodnutí o návratu vydaným podle čl. 3 odst. 4 směrnice 2008/115, a musí být možné jej přezkoumat. V souladu s články 6 a 13 EÚLP a článkem 47 Listiny orgán, který projednává prostředek nápravy, musí být nezávislým a nestranným fórem, přičemž příslušný azylový orgán jím není. Námitka proti výkonu rozhodnutí nezaručuje účinný opravný prostředek, neboť maďarské právní předpisy neumožňují soudní přezkum rozhodnutí, která orgán vydá v souvislosti s námitkou proti výkonu rozhodnutí. V projednávané věci by byla zajištěna účinná soudní ochrana pouze tehdy, pokud by soud mohl přezkoumat rozhodnutí, jímž se mění země návratu.

- 22 I kdyby bylo určeno, že se na žalobce vztahuje směrnice 2013/32, předkládající soud je toho názoru, že je nezbytné, aby Soudní dvůr odpověděl na tuto otázku, neboť jinak by rozhodnutí, jímž se mění země návratu, mohlo zůstat v platnosti.